

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 131

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 20 februarie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 734 din 16 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968	2–3
Decizia nr. 745 din 16 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1), (3) și (5) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale	4–6
Decizia nr. 9 din 15 ianuarie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	6–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
71. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Lupșa, județul Alba	9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
159. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru stabilirea modelului și conținutului anunțului de atenționare a clienților referitor la obligația de respectare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	10–11
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
4. — Normă privind încheierea exercițiului financiar 2014 pentru societățile din domeniul asigurărilor	12–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 734

din 16 decembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 809/45/2013 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 368D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 429/2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 15 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 809/45/2013, **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968**. Excepția a fost ridicată de Emil Balaure cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968, care prevăd că soluțiile pronunțate de judecător în procedura plângerii împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată nu sunt supuse niciunei căi de atac, încalcă accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală.

6. **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Face trimitere, în acest sens, la Decizia Curții Constituționale nr. 244/2013.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 711/2012, nr. 244/2013, nr. 271/2013, nr. 408/2013 și nr. 467/2013.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968, cod care a fost abrogat la 1 februarie 2014 prin Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013. Având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a statuat că sintagma „*in vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, dispozițiile de lege criticate, deși abrogate la momentul pronunțării Curții, sunt supuse controlului de constituționalitate, întrucât produc efecte juridice în cauză. Dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 au fost modificate prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, și au

următorul cuprins: „Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 este definitivă.”

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, precum și a prevederilor art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 2 paragraful 1 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 1.019 din 29 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 10 ianuarie 2013, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, statuând că stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, Curtea a reținut, cu mai multe prilejuri, că acesta este sensul art. 129 din Constituție, text care face referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac („*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”), ca de altfel și al art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea „sunt prevăzute numai de lege” [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 460 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.153 din 7 decembrie 2004].

14. Dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu aduc atingere accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, consacrate de art. 21 din Constituție și art. 6

din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative internaționale invocate de autorii excepției nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, așa cum s-a arătat mai sus, art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii. Totodată, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau urmării penale, ci rezoluția sau ordonanța de netrimitere în judecată emisă de procuror, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile.

15. Cu același prilej, Curtea a statuat că eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului.

16. În același sens sunt și Decizia nr. 455 din 7 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 20 ianuarie 2014, Decizia nr. 218 din 15 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 29 mai 2014, și Decizia nr. 242 din 29 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 429 din 12 iunie 2014.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

18. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 809/45/2013 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 decembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 745

din 16 decembrie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1), (3) și (5)
din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010
privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea
unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1), (3) și (5) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, excepție ridicată de Eugen Brădean în Dosarul nr. 3.810/3/2014 (număr în format vechi 986/2014) al Curții de Apel București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 649D/2014.

2. La apelul nominal, pentru autorul excepției, răspunde apărătorul ales Alice Drăghici, cu împuternicire avocațială la dosar.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, pentru argumentele invocate în fața Curții de Apel București — Secția I penală.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, deoarece dispozițiile de lege criticate reprezintă norme de procedură, care sunt de imediată aplicare. Impunerea legii noi de procedură este justificată de un interes general, fiind asigurată și proporționalitatea ingerinței. Face trimitere, în acest sens, la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume la decizia pronunțată în Cauza *Martelli împotriva Italiei*.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Decizia penală nr. 145/C din 16 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.810/3/2014 (număr în format vechi 986/2014), **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1), (3) și (5) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale**. Excepția a fost ridicată de Eugen Brădean cu ocazia soluționării unei contestații la executare.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 11 alin. (1), (3) și (5) din Legea nr. 255/2013 încalcă egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, inviolabilitatea libertății individuale și a siguranței persoanei, precum și condițiile și limitele privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, întrucât înlătură calea ordinară de atac a recursului, astfel cum era reglementată prin art. 385¹ și următoarele din vechiul Cod de procedură penală, noul Cod prevăzând o singură cale ordinară de atac, cea a apelului, și trei căi extraordinare de atac, contestația în anulare, recursul în casație și revizuirea. Consideră că soluția adoptată de legiuitor prin dispozițiile de lege criticate nu este echitabilă și conformă cu principiul previzibilității legii penale, deoarece, în speță, ar trebui să fie incidentă, în materia căilor de atac, legea în vigoare la data soluționării apelului. Arată că recursul declarat la 31 ianuarie 2014 a fost, în mod greșit, considerat, potrivit art. 11 alin. (3) din Legea nr. 255/2013, ca fiind un recurs în casație, și nu un recurs ca și cale ordinară de atac — prevăzută de art. 385¹ din Codul de procedură penală din 1968 —, care era suspensiv de executare, conform art. 385⁵ din Codul de procedură penală din 1968.

7. Curtea de Apel București — Secția I penală apreciază că dispozițiile art. 11 alin. (1), (3) și (5) din Legea nr. 255/2013 nu încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât nu este vorba de o discriminare, de o situație pe poziții de inegalitate între participării la procesul penal în funcție de data declarării căii de atac a recursului.

8. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 11 alin. (1), (3) și (5) din Legea nr. 255/2013 sunt constituționale. Cu privire la pretinsa încălcare a accesului liber la justiție, prevăzut de art. 21 din Constituție, arată că situația prezentată de autorul excepției nu poate fi echivalată cu transformarea recursului în casație într-o cale de atac prin care se examinează cauza sub toate aspectele, cum este apelul. Potrivit art. 433 din Codul de procedură penală, „*Recursul în casație urmărește să supună Înaltei Curți de Casație și Justiție judecarea, în condițiile legii, a conformității hotărârii atacate cu regulile de drept aplicabile*”. Recursul în casație are caracterul de jurisdicție exercitabilă numai în cazuri strict determinate — definite *lato sensu* ca încălcări ale legii — ducând la o judecată ce nu poartă asupra fondului, ci exclusiv asupra legalității hotărârii anterior pronunțate, legalitate care va fi validată doar ca urmare a aprecierii probelor deja existente la dosar. Mai mult decât atât, recursul în casație, ca și cale de atac, implică *eo ipso*

posibilitatea de a repara ilegalitățile strecurate în apel, neavând drept consecință rezolvarea unei cauze penale. Cu alte cuvinte, cazurile în care se poate exercita recursul în casație vizează exclusiv legalitatea hotărârii, și nu chestiuni de fapt. Acestea pot constitui temei al casării hotărârii doar dacă nu au fost invocate pe calea apelului sau în cursul judecării apelului ori dacă, deși au fost invocate, au fost respinse sau instanța a omis să se pronunțe asupra lor. În acest context, consideră că instituirea unor reguli speciale, în ceea ce privește deciziile pronunțate în apel și cererile de recurs (supuse căii extraordinare de atac a recursului în casație/considerate recurs în casație), nu este contrară principiului nediscriminării consacrat de art. 16 din Constituție, atât timp cât acestea asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. În speță, normele legale criticate se aplică deciziilor pronunțate în apel înainte de intrarea în vigoare a Codului de procedură penală cu privire la care termenul de declarare a căii ordinare de atac prevăzute de legea anterioară nu expirase la data intrării în vigoare a legii noi, precum și cererilor de recurs formulate împotriva deciziilor prevăzute mai sus, depuse anterior intrării în vigoare a legii noi, care, potrivit textului legal criticat, se vor considera cereri de recurs în casație. Față de cele prezentate mai sus, apreciază că dispozițiile criticate nu conțin privilegii sau discriminări în raport cu criteriile egalității în drepturi înscrise în art. 4 din Constituție. Pe de altă parte, așa cum a mai statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 460/2004, instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului. Față de cele de mai sus, consideră că prevederile legale criticate nu aduc atingere art. 53 alin. (1) și (2) din Constituție, referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (1), (3) și (5) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, având următorul cuprins:

„(1) *Deciziile pronunțate în apel înainte de intrarea în vigoare a Codului de procedură penală cu privire la care termenul de declarare a căii ordinare de atac prevăzute de legea anterioară nu expirase la data intrării în vigoare a legii noi sunt supuse recursului în casație.*

[...] (3) *Cererile de recurs împotriva deciziilor prevăzute la alin. (1), depuse anterior intrării în vigoare a legii noi, se vor considera cereri de recurs în casație.*

[...] (5) *Deciziile prevăzute la alin. (1) devin definitive la data intrării în vigoare a Codului de procedură penală.*”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (1) referitor la inviolabilitatea libertății individuale și a siguranței persoanei și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și a prevederilor art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate constituie norme de drept procesual penal, supuse regulii aplicării imediate a legii noi, care guvernează aplicarea în timp a normelor de procedură. Situația reglementată de dispozițiile art. 11 alin. (1), (3) și (5) din Legea nr. 255/2013 este una tranzitorie și privește cauzele penale aflate la 1 februarie 2014 — data intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală — în termenul de declarare a recursului, drept cale ordinară de atac reglementată de Codul de procedură penală din 1968. Deciziile pronunțate în apel în aceste cauze devin definitive la data intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală, legiuitorul instituind posibilitatea exercitării căii extraordinare de atac a recursului în casație, motiv pentru care cererile de recurs împotriva acestor decizii, depuse anterior intrării în vigoare a legii noi, se consideră a fi cereri de recurs în casație. Între aceste dispoziții de lege și principiile privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, reglementate de art. 21 din Constituție și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu poate fi reținută nicio contradicție, întrucât nu înlătură posibilitatea inculpaților de a beneficia de toate drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilă prin lege, într-un termen rezonabil. Totodată, dispozițiile de lege criticate asigură dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală — judecata în primă instanță și judecata în apel —, drept consacrat de art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac împotriva hotărârilor pronunțate în materie penală, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Curtea a reținut cu mai multe prilejuri, de exemplu prin Decizia nr. 460 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.153 din 7 decembrie 2004, că acesta este sensul art. 129 din Constituție, text care face referire la „*condițiile legii*” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac („*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”), ca de altfel și al art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea „*sunt prevăzute numai de lege*”.

16. Referitor la presupusa încălcare a principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, nu este contrară principiului egalității instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac împotriva hotărârilor pronunțate în materie penală, atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor, astfel cum a statuat Curtea în repetate rânduri, de exemplu prin Decizia nr. 460/2004 mai sus menționată.

17. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume Decizia din 12 aprilie 2007 cu privire la Cererea nr. 20402/03 — *Martelli împotriva Italiei*, prin care Curtea de la Strasbourg a reținut că tratamentul diferit rezultat din aplicarea dispozițiilor în cauză are o justificare obiectivă și rezonabilă și răspunde unui criteriu de proporționalitate, diferența de tratament bazându-se pe cerința reglementării punerii în aplicare a unei noi legi procedurale în scopul de a asigura o bună administrare a justiției.

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Eugen Brădean în Dosarul nr. 3.810/3/2014 (număr în format vechi 986/2014) al Curții de Apel București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 11 alin. (1), (3) și (5) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 16 decembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 9

din 15 ianuarie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și

pentru modificarea și completarea unor acte normative, excepție ridicată de Mărioara Lidia Berceanu în Dosarul nr. 2.572/30/2014 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 944D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autoarea excepției a depus la dosar note scrise prin care circumstanțiază criticile de neconstituționalitate exclusiv la art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013, prevederi care, în opinia sa, contravin dispozițiilor constituționale ale art. 3 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 123 alin. (1) și (2) din Constituție.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

neconstituționalitate. În acest sens, în ceea ce privește invocarea dispozițiilor constituționale ale art. 3 alin. (3) referitoare la organizarea, sub aspect administrativ, a teritoriului României, precum și a celor ale art. 123 alin. (2) privind instituția Prefectului, apreciază că acestea nu sunt incidente în prezenta cauză. Cu privire la celelalte critici formulate de autoarea excepției, reprezentantul Ministerului Public invocă jurisprudența în materie a instanței de contencios constituțional, concretizată, de exemplu, prin Decizia nr. 366/2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 17 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.572/30/2014, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Mărioara Lidia Berceanu într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ de eliberare din funcție, act emis de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, ca urmare a reorganizării activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea excepției susține, în esență, că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 contravin art. 115 alin. (4) din Constituție, deoarece „din analiza notei de fundamentare și a preambulului ordonanței de urgență criticate nu reies, într-o manieră cuantificabilă, elementele de fapt obiective ale situației extraordinare”, „nu se specifică interesul public ce este lezat ca urmare a neadoptării ordonanței de urgență”, astfel încât „situația avută în vedere de Guvern nu poate fi calificată ca fiind una extraordinară”, care să determine existența unei urgențe în adoptarea reglementării criticate. Arată că „Agenția Națională de Administrare Fiscală a fost înființată printr-o ordonanță simplă — Ordonanța nr. 86/2003 — și nu prin ordonanță de urgență, deși înființarea acesteia era mai urgentă decât reorganizarea sa.”

7. De asemenea, apreciază că sunt încălcate și dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție, care stabilesc domeniile în care nu pot fi adoptate ordonanțele de urgență și limitele competenței Guvernului în materie de legiferare. Astfel, arată că în jurisprudența sa, în ceea ce privește înțelesul sintagmei „afectare a regimului instituțiilor fundamentale ale statului”, Curtea Constituțională a statuat că aceasta vizează toate componentele care definesc regimul juridic al acestora, și anume structura organizatorică, funcționarea, competențele, resursele materiale și financiare, numărul și statutul personalului, salarizarea, categoria de acte juridice pe care le adoptă etc. În speță, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 au fost reorganizate structurile de specialitate din teritoriu ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în sensul că unele au fost desființate, iar în cazul altora, atribuțiile au fost redistribuite. Ca atare, arată că „măsurile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 sunt de natură a afecta regimul autorităților administrației publice centrale și locale, mai ales cu privire la cuantumul procentual a reducerii posturilor ocupate.” Totodată, apreciază că „o atare reducere este de natură să afecteze capacitatea administrativă și funcționarea autorităților publice și prin elementul discreționar

care intervine în luarea deciziei de desființare a anumitor posturi.”

8. În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 3 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 123 alin. (2), autoarea excepției arată, în esență, că, potrivit art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013, „orașele în care au sediul direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, aria de competență a acestora, precum și lista direcțiilor generale județene ale finanțelor publice care se reorganizează ca direcții generale regionale ale finanțelor publice se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.” Așa fiind, apreciază că „Guvernul, în mod neconstituțional și nelegal, printr-o simplă hotărâre stabilește o componentă importantă în procesul de regionalizare, respectiv regionalizarea aparatului administrativ al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în afara limitelor constituționale și legale, pe baza unor criterii subiective și discutabile”.

9. **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 366/2014.

10. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatul Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

11. **Avocatul Poporului** arată că își menține punctul de vedere exprimat anterior în cauze similare, referitor la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013, în sensul conformității acestora cu Legea fundamentală.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 29 iunie 2013, ordonanța de urgență fiind aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 144 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 777 din 24 octombrie 2014.

15. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, reglementarea legală criticată contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 3 alin. (3) referitoare la organizarea, sub aspect administrativ, a teritoriului României, coroborate cu cele ale art. 123 alin. (2) privind instituția Prefectului, art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern, precum și dispozițiilor art. 115 alin. (4) și (6) referitoare la condițiile în care pot fi adoptate ordonanțele de urgență și limitele domeniului de reglementare al acestora.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea apreciază că aceasta este neîntemeiată, pentru motivele ce se vor arăta în continuare.

17. Prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu critici și dispoziții constituționale similare, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014, Decizia nr. 457 din 16 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 15 decembrie 2014, sau Decizia nr. 564 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 913 din 16 decembrie 2014, decizii prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

18. Cu acele prilejuri, analizând preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013, Curtea a reținut că scopul măsurii legale criticate îl reprezintă îmbunătățirea cadrului organizatoric al structurilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, gestionarea eficientă a resurselor financiare alocate, distribuirea eficientă a personalului între diferitele activități ale administrației fiscale, precum și între unitățile de la nivel teritorial, crearea unui nivel regional în scopul îmbunătățirii planificării și controlului, reducerii costului colectării, al sporirii colectării veniturilor, precum și crearea unei noi structuri antifraudă. Așa fiind, Curtea a apreciat că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, în cauză fiind o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă, independentă de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public, astfel încât nu poate fi reținută critica privind încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție.

19. Referitor la critica privind încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Constituție, Curtea a reținut că ordonanța de urgență

criticată prevede desființarea Gărzii Financiare, instituție publică de control care se afla în subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, însă această instituție nu poate fi încadrată în categoria instituțiilor fundamentale, întrucât, potrivit legii, și-a desfășurat activitatea în subordinea unui organ de specialitate al administrației publice centrale, iar nu în subordinea Guvernului sau a unui minister, așa cum prevăd dispozițiile art. 116—117 din Constituție, și nici nu a constituit o autoritate administrativă autonomă. În acest context, Curtea a apreciat că măsurile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 nu sunt de natură a încălca art. 115 alin. (6) din Constituție, întrucât, pe de o parte, deși vizează structura organizatorică a unor instituții fundamentale ale statului, nu afectează nici capacitatea administrativă și nici funcționarea acestora, iar, pe de altă parte, în ceea ce privește Garda Financiară, deși actul normativ prevede desființarea acestei instituții, cu consecința directă a afectării regimului său juridic, aceasta nu reprezintă o instituție fundamentală a statului, care să cadă sub incidența protecției dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Constituție.

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

21. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 11 din Constituție, Curtea observă că autoarea excepției nu arată în ce constă, în mod concret și efectiv, contrarietatea acestor norme cu reglementarea legală criticată. Totodată, cu privire la dispozițiile art. 3 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 123 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că aceste norme de referință nu au incidență în soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate.

22. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi*,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mărioara Lidia Berceanu în Dosarul nr. 2.572/30/2014 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 ianuarie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

*A se vedea opiniile separate formulate la Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014.

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea stemei comunei Lupșa, județul Alba**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Lupșa, județul Alba, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Ministrul dezvoltării regionale și
administrației publice,
Shhaideh Sevil,
secretar de stat

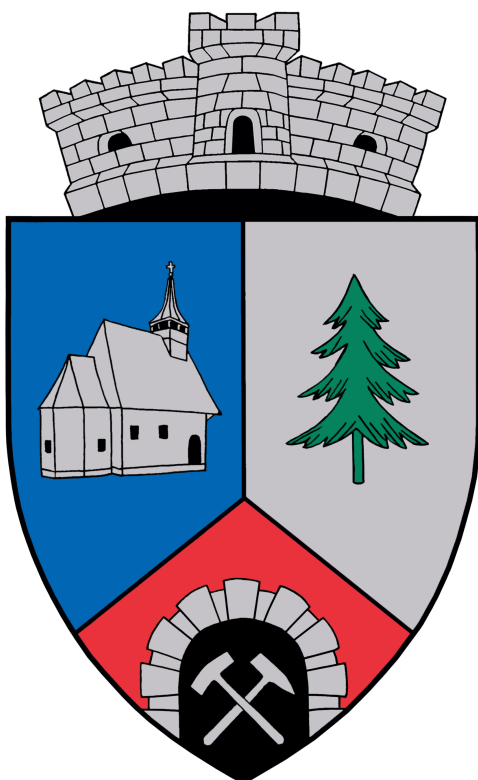
București, 4 februarie 2015.

Nr. 71.

ANEXA Nr. 1)*

ANEXA Nr. 2

STEMA
comunei Lupșa, județul Alba

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Lupșa,
județul Alba

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1, stema comunei Lupșa se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat în furcă răsturnată.

În dreapta, în câmp albastru, se află o biserică de argint cu pronaosul și naosul formând corpul principal; altarul de dimensiuni mai mici și în formă pentagonală este alipit de corpul principal; corpul principal și cel al altarului au acoperișul în două ape; deasupra pronaosului se află un turn clopotniță cu galerie deschisă, acoperită cu un coif prelungit terminat cu o cruce; biserica are două ferestre la altar și două ferestre și o ușă la naos.

În partea stângă, în câmp de argint, se află un brad verde.

În vârful scutului, în câmp roșu, se află o gură de mină de argint cu două ciocane de minerit, tot din același metal, așezate în săritoare.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Biserica reprezintă mănăstirea din localitate datând din anul 1429.

Bradul verde evocă bogăția silvică a zonei.

Gura de mină cu cele două ciocane de minerit simbolizează ocupația principală a locuitorilor mineritul.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

pentru stabilirea modelului și conținutului anunțului de atenționare a clienților referitor la obligația de respectare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțele publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modelul și conținutul anunțului de atenționare a clienților referitor la obligația de respectare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Începând cu data de 1 martie 2015, operatorii economici care au obligația, potrivit legii, de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale afișează anunțul prevăzut la art. 1 la locul de amplasare a aparatelor de marcat electronice fiscale, în așa fel încât să fie vizibil clienților.

(2) Operatorii economici care desfășoară activități comerciale în unități de tip restaurant, bar, discotecă, club și altele asemenea asigură informarea clienților și prin tipărirea anunțului de atenționare pe prima pagină a meniurilor pe care le pun la dispoziția acestora ori prin alte mijloace, astfel încât la fiecare masă destinată clienților aceștia să aibă permanent posibilitatea de a citi anunțul de atenționare.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Darius-Bogdan Vâlcov

GUVERNUL ROMÂNIEI MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

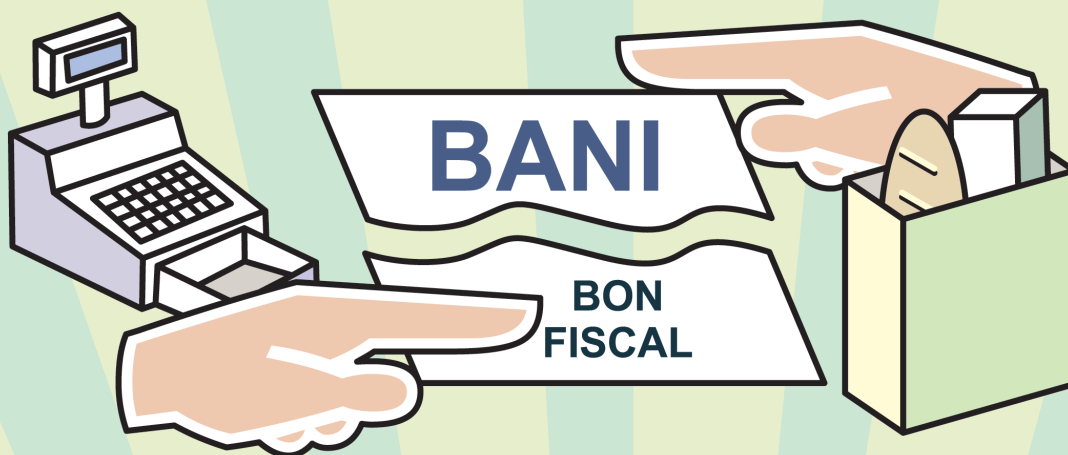
Dacă nu primiți bonul fiscal, aveți obligația să-l solicitați

În cazul unui refuz, aveți dreptul de a beneficia de bunul achiziționat sau de serviciul prestat fără plata contravalorii acestuia

Solicitați și păstrați bonurile fiscale pentru a putea participa la extragerile lunare și ocazionale ale loteriei bonurilor fiscale

Este interzisă înmânarea către client a altui document, care atestă plata contravalorii bunurilor sau serviciilor prestate, decât bonul fiscal

Pentru a semnală nerespectarea obligațiilor legale ale operatorilor economici, puteți apela gratuit, non-stop, serviciul TelVerde al Ministerului Finanțelor Publice 0800.800.085

Aceste drepturi și obligații sunt stabilite prin prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale.

NOTE:

* Descrierea anunțului tipărit în condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1) din ordin:

Imagine color cu dimensiunea minimă de 297X210 mm (format A4)

Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice www.mfinante.gov.ro.

Pentru tipărirea anunțului de atenționare în condițiile prevăzute la art. 2 alin. (2) din ordin se utilizează caractere egale, de minimum 14 puncte.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

NORMĂ

privind încheierea exercițiului financiar 2014 pentru societățile din domeniul asigurărilor

În temeiul prevederilor art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, potrivit deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din data de 4 februarie 2015,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea normă:

Art. 1. — Prezenta normă reglementează încheierea exercițiului financiar 2014 pentru societățile din domeniul asigurărilor.

Art. 2. — Prezenta normă se aplică asigurătorilor, reasigurătorilor și brokerilor de asigurare și/sau reasigurare, astfel cum sunt definiți la art. 2 lit. A pct. 5, lit. B pct. 39 și lit. C pct. 57 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) Societățile de asigurare, de asigurare-reasigurare și de reasigurare, denumite în continuare *asigurători*, precum și brokerii de asigurare, de asigurare-reasigurare și de reasigurare, denumiți în continuare *brokeri de asigurare*, autorizați în condițiile Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, au obligația să întocmească situații financiare anuale la data de 31 decembrie 2014, inclusiv în situația fuziunii, divizării lichidării sau transferului de portofoliu, în condițiile legii.

(2) Asigurătorii, brokerii de asigurare, precum și subunitățile deschise în România de societățile de asigurare rezidente în state aparținând Spațiului Economic European au obligația să organizeze și să conducă contabilitatea proprie, potrivit reglementărilor contabile conforme cu directivele europene specifice domeniului asigurărilor, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.129/2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Situațiile financiare anuale la data de 31 decembrie 2014 vor fi depuse astfel: un exemplar la Autoritatea de Supraveghere Financiară, iar al doilea exemplar, vizat prin aplicarea ștampilei Autorității de Supraveghere Financiară, la registratura unităților teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice sau transmise prin oficiile poștale cu scrisori cu valoare declarată, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 627/1995 privind îmbunătățirea disciplinei depunerii bilanțurilor contabile și a altor documente cu caracter financiar-contabil și fiscal, de către operatorii economici și alți contribuabili.

(4) La depunerea situațiilor financiare anuale se vor avea în vedere și prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.085/2003 pentru aplicarea unor prevederi ale Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, referitoare la implementarea Sistemului Electronic Național, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — (1) Situațiile financiare anuale la data de 31 decembrie 2014 vor fi întocmite cu respectarea prevederilor reglementărilor contabile conforme cu directivele europene specifice domeniului asigurărilor, aprobate prin Ordinul

președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.129/2005, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Elementele prezentate în situațiile financiare anuale se evaluează în conformitate cu principiile contabile generale prevăzute în cap. II secțiunea 6 din reglementările contabile menționate la alin. (1) și conform contabilității de angajament. Potrivit contabilității de angajament, efectele tranzacțiilor și ale altor evenimente sunt recunoscute atunci când tranzacțiile și evenimentele se produc, și nu pe măsură ce numerarul sau echivalentul său este încasat sau plătit, și sunt înregistrate în contabilitate și raportate în situațiile financiare ale perioadelor aferente.

(3) La încheierea exercițiului financiar, elementele de activ și de pasiv de natura datorilor se evaluează și se reflectă în situațiile financiare anuale la valoarea de intrare, pusă de acord cu rezultatele inventarierii.

(4) În acest scop, valoarea de intrare sau contabilă se compară cu valoarea stabilită pe baza inventarierii, denumită *valoare de inventar*. În acest caz, se vor avea în vedere, printre altele:

a) pentru elementele de activ, diferențele constatate în minus între valoarea de inventar și valoarea contabilă netă a elementelor de activ se înregistrează în contabilitate pe seama unei amortizări suplimentare, în cazul activelor amortizabile pentru care deprecierea este ireversibilă, sau se efectuează o ajustare pentru depreciere sau pierdere de valoare, atunci când deprecierea este reversibilă, aceste elemente menținându-se la valoarea lor de intrare. Prin *valoare contabilă netă* se înțelege valoarea de intrare, mai puțin amortizarea și ajustările pentru depreciere sau pierdere de valoare, cumulate;

b) pentru elementele de pasiv de natura datorilor, diferențele constatate în plus între valoarea de inventar și valoarea de intrare se înregistrează în contabilitate, pe seama elementelor corespunzătoare de datorii.

(5) La încheierea exercițiului financiar:

a) elementele monetare exprimate în valută (disponibilități și alte elemente asimilate, cum sunt acreditivele și depozitele bancare, creanțe și datorii în valută) trebuie evaluate și raportate utilizând cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României în data de 31 decembrie 2014, respectiv 4,4821 lei/EURO și 3,6868 lei/USD. Diferențele de curs valutar, favorabile sau nefavorabile, între cursul de la data de 31 decembrie 2014 și cel de la data înregistrării creanțelor ori a datorilor în valută sau cursul de la data ultimei evaluări se înregistrează la venituri sau cheltuieli financiare, după caz;

b) pentru creanțele și datoriile exprimate în lei, a căror decontare se face în funcție de cursul unei valute, eventualele diferențe favorabile ori nefavorabile care rezultă din evaluarea acestora se înregistrează la venituri sau cheltuieli financiare.

Determinarea diferențelor de valoare se efectuează similar prevederilor lit. a);

c) elementele nemonetare achiziționate cu plata în valută și înregistrate la cost istoric (imobilizări, stocuri) trebuie evaluate utilizând cursul de schimb de la data efectuării tranzacției;

d) elementele nemonetare achiziționate cu plata în valută și înregistrate la valoarea justă trebuie evaluate utilizând cursul de schimb existent în momentul determinării valorilor respective;

e) evenimentele care apar după data bilanțului pot furniza informații suplimentare referitoare la perioada raportată față de cele cunoscute la data bilanțului. Dacă situațiile financiare anuale nu au fost aprobate, acestea trebuie ajustate pentru a reflecta și informațiile suplimentare.

(6) Pentru inventarierea anuală asigurătorii și brokerii de asigurare vor respecta prevederile reglementărilor contabile, precum și Normele privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor, capitalurilor proprii și a tranzacțiilor privind activitatea de asigurare și de reasigurare ale asigurătorilor/reasigurătorilor și brokerilor de asigurare/reasigurare, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 1/2011.

(7) Pentru evidențierea în contabilitate în cursul exercițiului financiar a tranzacțiilor în valută se utilizează cursul de schimb de la data efectuării operațiunii respective. Prin *curs de schimb de la data efectuării operațiunii* se înțelege cursul de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ultima zi bancară anterioară operațiunii, disponibil ca informație la momentul efectuării operațiunii (încasare, plată, emiteri de documente).

Art. 5. — (1) Asigurătorii vor întocmi și vor depune situații financiare anuale care cuprind următoarele formulare:

a) Bilanț (cod 01);

b) Contul de profit și pierdere compus din:

(i) Contul tehnic al asigurării generale (cod 02);

(ii) Contul tehnic al asigurării de viață (cod 03);

(iii) Contul netehnic (cod 04);

c) Situația modificărilor capitalului propriu, conform formatului de la cap. V secțiunea 4 din reglementările contabile menționate la art. 4 alin. (1);

d) Situația fluxurilor de trezorerie, conform formatului de la cap. V secțiunea 3 din reglementările contabile menționate la art. 4 alin. (1);

e) Note explicative la situațiile financiare anuale, conform prevederilor cap. II secțiunea 8 pct. 269—307 din reglementările contabile menționate la art. 4 alin. (1).

(2) Situațiile financiare anuale vor fi însoțite și de formularele:

a) Date informative (cod 05);

b) Situația activelor imobilizate (cod 06).

(3) Asigurătorii care administrează fonduri de pensii facultative vor întocmi și vor prezenta și situațiile prevăzute la cap. V pct. 2 „Situații prezentate de asigurătorii care administrează fonduri de pensii facultative” din reglementările contabile menționate la art. 4 alin. (1), astfel:

a) Situația activelor, pasivelor și capitalurilor proprii la 31 decembrie 2014;

b) Situația veniturilor și cheltuielilor.

(4) Asigurătorii autorizați să practice numai asigurări de viață, dar care, în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (11) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, au autorizație și pentru clasele de asigurare 1 și 2 din categoria asigurărilor generale, trebuie să evidențieze activitatea desfășurată (inclusiv pentru clasele 1 și 2 din categoria asigurărilor generale) în contul tehnic al asigurărilor de viață.

(5) Subunitățile deschise în România de societățile din domeniul asigurărilor (asigurătorii și brokerii de asigurare) rezidente în state aparținând Spațiului Economic European vor depune la Autoritatea de Supraveghere Financiară și la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice o raportare anuală la data de 31 decembrie 2014 compusă din formularele specifice activității desfășurate:

a) Bilanț;

b) Cont de profit și pierdere.

(6) Raportarea anuală la data de 31 decembrie 2014 a subunităților menționate la alin. (5) va fi însoțită de formularele specifice activității desfășurate:

a) Date informative;

b) Situația activelor imobilizate.

(7) Raportarea anuală la data de 31 decembrie 2014 a subunităților deschise în România de societățile din domeniul asigurărilor rezidente în state aparținând Spațiului Economic European va fi întocmită pe baza bilanței de verificare a conturilor sintetice la data de 31 decembrie 2014, pusă de acord cu soldurile din bilanța analitică și cu rezultatele inventarierii.

(8) Modelul formularelor referitoare la situațiile financiare/raportările contabile, instrucțiunile de completare, precum și corelațiile aferente pentru asigurătorii și brokerii de asigurare și subunitățile pentru societățile din domeniul asigurărilor sunt prezentate în cap. II din anexa*) care face parte integrantă din prezenta normă.

Art. 6. — (1) Brokerii de asigurare vor întocmi și vor depune situații financiare anuale care cuprind următoarele formulare:

a) Bilanț (cod 01);

b) Contul de profit și pierdere (cod 02);

c) Situația modificărilor capitalului propriu, conform formatului de la cap. VI secțiunea 4 din reglementările contabile menționate la art. 3 alin. (2);

d) Situația fluxurilor de trezorerie, conform formatului de la cap. VI secțiunea 3 din reglementările contabile menționate la art. 4 alin. (1);

e) Note explicative la situațiile financiare anuale, conform prevederilor cap. II secțiunea 8 pct. 269—307 din reglementările contabile menționate la art. 4 alin. (1).

(2) Brokerii de asigurare vor întocmi și transmite și următoarele formulare:

a) Date informative (cod 03);

b) Situația activelor imobilizate (cod 04).

Art. 7. — (1) Notele explicative menționate la art. 5 alin. (1) lit. e) și art. 6 alin. (1) lit. e) nu sunt limitative, acestea urmând să conțină cel puțin informațiile prevăzute la cap. II din anexă.

(2) Brokerii de asigurare care intermediază, în conformitate cu legislația specifică în vigoare, și produse ale fondurilor de pensii facultative vor prezenta în notele explicative o situație a comisiunelor obținute din această activitate.

Art. 8. — În „Situația activelor imobilizate” (cod 06, respectiv cod 04) informațiile sunt înscrise la costul istoric sau la valoarea reevaluată a plasamentelor în terenuri și construcții/imobilizărilor, după caz.

Art. 9. — (1) Situațiile financiare anuale ale asigurătorilor sunt semnate de persoanele în drept prevăzute la art. 10 alin. (1) și (2) din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cuprinzând numele și calitatea în clar a acestora — administrator, director economic, contabil-șef sau altă persoană împuternicită să îndeplinească această funcție, potrivit legii.

(2) Situațiile financiare anuale ale brokerilor de asigurare sunt semnate de persoanele în drept prevăzute la art. 10 alin. (1), (2) sau (3) din Legea nr. 82/1991, republicată, cu

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

modificările și completările ulterioare, cuprinzând numele și calitatea în clar a acestora — administrator, director economic, contabil-șef sau altă persoană împuternicită să îndeplinească această funcție, potrivit legii, sau de persoane fizice sau juridice cu care s-au încheiat contracte de prestări servicii, autorizate potrivit legii, membre ale Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România.

Art. 10. — (1) Asigurătorii și brokerii de asigurare vor completa datele de identificare (denumirea societății, adresa, telefonul și numărul de înmatriculare la registrul comerțului), precum și pe cele referitoare la încadrarea corectă în forma de proprietate și codul unic de înregistrare, citeț, fără a se folosi prescurtări sau inițiale. În căsuțe se vor trece codurile care delimitează încadrarea asigurătorilor și a brokerilor de asigurare.

(2) Asigurătorii și brokerii de asigurare completează codul privind activitatea, cod format din 4 cifre (clase de activități) din Clasificarea activităților din economia națională — CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997.

(3) Necompletarea corectă pe prima pagină a formularului „Bilanț” a datelor prevăzute la alin. (1) și (2) conduce la imposibilitatea identificării societății și, în consecință, se consideră că lucrarea nu a fost depusă, asigurătorii sau brokerii de asigurare fiind sancționați potrivit prevederilor art. 39 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Forma de proprietate se va înscrie conform nomenclatorului prevăzut în cap. I din anexă.

(5) Asigurătorii care întocmesc situații financiare anuale au obligația de a completa pe formularul de bilanț și datele de identificare ale firmei de audit care a realizat auditul statutar al situațiilor financiare anuale/consolidate (denumirea, numărul din registrul Camerei Auditorilor Financiari din România și codul unic de înregistrare).

Art. 11. — Asigurătorii și brokerii de asigurare care au în subordine sucursale sau alte subunități fără personalitate juridică, care desfășoară activitate și au sediul în străinătate, vor evalua în lei rulajele și soldurile exprimate în valută din balanțele de verificare a conturilor sintetice transmise de acestea, la cursul valutar din ultima zi a exercițiului financiar 2014, și le vor centraliza cu bilanța de verificare întocmită pentru operațiunile economico-financiare desfășurate în țară.

Art. 12. — (1) Potrivit art. 30 din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, situațiile financiare anuale vor fi însoțite de o declarație scrisă a persoanelor prevăzute la art. 10 alin. (1) din aceeași lege, prin care își asumă răspunderea pentru întocmirea situațiilor financiare anuale și confirmă că:

a) politicile contabile utilizate la întocmirea situațiilor financiare anuale sunt în conformitate cu reglementările contabile aplicabile;

b) situațiile financiare anuale oferă o imagine fidelă a poziției financiare, performanței financiare și a celorlalte informații referitoare la activitatea desfășurată;

c) persoana juridică își desfășoară activitatea în condiții de continuitate.

(2) Potrivit art. 29 din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, situațiile financiare anuale vor fi însoțite și de propunerea de distribuire a profitului sau de acoperire a pierderii contabile.

Art. 13. — Situațiile financiare anuale la 31 decembrie 2014 se întocmesc în lei. Această unitate de măsură se va trece pe fiecare formular în parte.

Art. 14. — (1) Situațiile financiare anuale și situațiile financiare consolidate aprobate în mod corespunzător și raportul administratorilor, împreună cu raportul de audit statutar, se publică potrivit legislației în vigoare. Aceste situații vor fi publicate în formă electronică și pe site-ul asigurătorilor.

(2) Ori de câte ori situațiile financiare anuale și raportul administratorilor se publică în întregime, acestea trebuie să fie reproduse în forma și conținutul pe baza cărora auditorii și-au întocmit raportul lor. Acestea trebuie să fie însoțite de textul complet al raportului de audit.

Art. 15. — (1) Brokerii de asigurare care, la data bilanțului, depășesc limitele a două dintre următoarele 3 criterii de mărime:

a) total active: 3.650.000 euro;

b) cifra de afaceri netă: 7.300.000 euro;

c) număr mediu de salariați în cursul exercițiului financiar: 50
au obligația auditării situațiilor financiare anuale, potrivit legii.

(2) Brokerii de asigurare care, la data bilanțului, nu depășesc limitele a două dintre criteriile de mărime prevăzute la alin. (1) au obligația verificării situațiilor financiare anuale, potrivit legii.

(3) Brokerii de asigurare care au auditat situațiile financiare anuale vor asigura verificarea situațiilor financiare anuale numai dacă în două exerciții financiare consecutive nu depășesc limitele a două dintre cele 3 criterii de mărime prevăzute la alin. (1).

(4) Brokerii de asigurare care au verificat situațiile financiare anuale conform prevederilor alin. (2) vor audita situațiile financiare anuale numai dacă în două exerciții financiare consecutive depășesc limitele a două dintre cele 3 criterii de mărime prevăzute la alin. (1).

(5) Brokerii de asigurare care au obligația auditării situațiilor financiare anuale/consolidate, potrivit criteriilor de mărime menționate la alin. (1), vor completa pe formularul de bilanț și datele de identificare (denumirea/numele și prenumele, numărul din registrul Camerei Auditorilor Financiari din România și Codul fiscal) ale firmei de audit/auditorului persoană fizică, după caz.

Art. 16. — (1) Asigurătorii și brokerii de asigurare vor depune până la data de 17 aprilie 2015 la Autoritatea de Supraveghere Financiară situațiile financiare anuale listate, semnate și ștampilate, împreună cu:

a) o copie a codului unic de înregistrare;

b) raportul administratorului;

c) declarația scrisă a persoanelor răspunzătoare pentru organizarea și conducerea contabilității;

d) raportul de audit statutar (pentru situațiile financiare pentru care auditarea este obligatorie);

e) raportul cenzorilor sau al expertului contabil, după caz;

f) o copie a procesului-verbal al adunării generale a acționarilor sau asociaților;

g) propunerea de distribuire a profitului sau de acoperire a pierderii contabile;

h) o copie a bilanței de verificare a conturilor sintetice, semnată de persoanele în drept.

(2) Asigurătorii care practică cele două categorii de asigurări (asigurări de viață și asigurări generale) vor depune la Autoritatea de Supraveghere Financiară bilanțele sintetice aferente fiecărei categorii de asigurări, precum și bilanța sintetică centralizată. Asigurătorii care administrează fonduri de pensii facultative vor depune și bilanța sintetică specifică activității de administrare de fonduri de pensii facultative.

(3) Balanța de verificare a conturilor sintetice și bilanța de verificare a conturilor analitice, centralizate și distinct pentru cele două categorii de asigurări (asigurări de viață și asigurări generale), vor fi depuse la Autoritatea de Supraveghere Financiară în format electronic (CD) — format Excel.

(4) Prevederile alin. (1) referitoare la termenul de depunere a situațiilor financiare anuale întocmite de asigurătorii și brokerii de asigurare se aplică și subunităților deschise în România de subunitățile asigurătorilor și brokerilor de asigurare rezidente în state aparținând Spațiului Economic European pentru raportarea anuală întocmită la 31 decembrie 2014.

Art. 17. — (1) Asigurătorii, brokerii de asigurare și subunitățile acestora menționați/menționate la art. 2, respectiv la art. 5 alin. (5) vor depune la Autoritatea de Supraveghere Financiară situațiile financiare anuale/raportarea anuală, astfel:

a) în format electronic, prin încărcarea datelor în aplicația EWS;

b) pe suport hârtie, semnate și ștampilate, conform legii, împreună cu toate documentele prevăzute mai sus.

(2) Asigurătorii și brokerii de asigurare care nu au desfășurat activitate de la data înființării până la data de 31 decembrie 2014 nu întocmesc situații financiare la data de 31 decembrie 2014, urmând să depună, potrivit legii, o declarație pe propria răspundere la Autoritatea de Supraveghere Financiară și la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, care să cuprindă toate datele de identificare ale societății:

a) denumirea completă (conform certificatului de înmatriculare);

b) adresa și numărul de telefon;

c) numărul de înregistrare la registrul comerțului;

d) codul unic de înregistrare;

e) capitalul social.

(3) Situațiile financiare anuale auditate vor fi prezentate Autorității de Supraveghere Financiară și în situația transferului de portofoliu de asigurări în conformitate cu prevederile art. 23 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, a fuziunii sau a divizării.

(4) Pe perioada lichidării asigurătorii și brokerii de asigurare aflați în lichidare depun, în termen de 90 de zile de la încheierea fiecărui an calendaristic, la Autoritatea de Supraveghere Financiară și la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, o raportare anuală compusă din formularul de bilanț, cont de profit și pierdere, date informative, situația activelor imobilizate semnate de persoanele care au obligația gestionării societății și de persoanele abilitate potrivit legii să semneze situațiile financiare anuale. Raportarea anuală va fi întocmită pe baza balanței de verificare a conturilor sintetice la data de 31 decembrie 2014.

(5) Potrivit art. 185 din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, consiliul de administrație, respectiv directoratul, după caz, este obligat să depună la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, în format hârtie și în format electronic sau numai în formă electronică, pe portalul www.e-guvernare.ro, având atașată o semnătură electronică extinsă, situațiile financiare anuale, raportul lor, raportul cenzorilor sau raportul auditorilor financiari, după caz.

(6) Situațiile financiare anuale, însoțite de documentele prevăzute la art. 16 și de raportarea anuală la 31 decembrie 2014, se depun la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice în termen de 150 de zile de la încheierea exercițiului financiar. Entitățile depun situațiile financiare anuale la registratura unităților teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice sau la oficiile poștale, prin scrisori cu valoare declarată, pe suport magnetic, împreună cu situațiile financiare anuale listate cu ajutorul programului de asistență elaborat de Ministerul Finanțelor Publice, semnate și ștampilate, potrivit legii.

Art. 18. — (1) Entitățile care îndeplinesc condițiile specificate în Reglementările contabile conforme cu directivele europene privind situațiile financiare consolidate ale societăților din domeniul asigurărilor, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.129/2005, cu modificările și completările ulterioare, au obligația de a întocmi situații financiare anuale consolidate și raportul consolidat al administratorilor.

(2) Situațiile financiare anuale consolidate, aprobate de consiliul de administrație al societății-mamă și semnate în numele consiliului de președintele acestuia, se depun la Autoritatea de Supraveghere Financiară până la data de 30 septembrie 2015, documentația cuprinzând:

a) bilanțul consolidat;

b) contul de profit și pierdere consolidat;

c) note la situațiile financiare consolidate;

d) raportul consolidat al administratorilor;

e) raportul de audit al situațiilor financiare consolidate, întocmit în conformitate cu prevederile Normelor privind cerințele de informare și de raportare referitoare la auditul statutar al situațiilor financiare ale societăților de asigurare/reasigurare, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 22/2008, cu modificările și completările ulterioare;

f) declarația scrisă a administratorului societății-mamă prin care își asumă răspunderea pentru întocmirea situațiilor financiare anuale consolidate și confirmă că:

(i) politicile contabile utilizate la întocmirea situațiilor financiare anuale consolidate sunt în conformitate cu reglementările contabile aplicabile;

(ii) situațiile financiare anuale consolidate oferă o imagine fidelă a poziției financiare, a performanței financiare și a celorlalte informații referitoare la activitatea grupului.

(3) Conform prevederilor art. 185 alin. (2) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, consiliul de administrație, respectiv directoratul societății-mamă, este obligat să depună la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice copii ale situațiilor financiare anuale consolidate, prevederile alin. (1) din aceeași lege urmând a fi aplicate în mod corespunzător.

Art. 19. — Nedepunerea situațiilor financiare anuale și consolidate, a declarațiilor și a celorlalte informații solicitate la termenele prevăzute în prezenta normă, prezentarea unor situații financiare anuale care conțin date eronate, necorelate sau care nu respectă unitatea de măsură înscrisă la fiecare formular/rând se sancționează conform prevederilor art. 39 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 41 din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 20. — La data intrării în vigoare a prezentei norme se abrogă Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 1/2014 privind încheierea exercițiului financiar 2013 pentru societățile din domeniul asigurărilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 și 181 bis din 13 martie 2014.

Art. 21. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării acesteia.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 16 februarie 2015.

Nr. 4.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

